32.
AS-SAJDA
THE PROSTRATION
LEBORULÁS

Introduction to Surah As-Sajda (The Prostration)

Sayyid Abul Ala Maududi - Tafhim al-Qur'an - The Meaning of the Qur'an

Name

The Surah has been entitled As-Sajdah after the theme of *Sajdah* (prostration) as expressed in verse 15.

Period of Revelation

From the style of the Surah it appears that it was sent down during the middle Makkah period, more particularly in its initial stage, for one does not find in its background that severity of the persecution and tyranny which one finds in the Surahs sent down in the later stages.

Theme and Topics

The main theme of the Surah is to remove the doubts of the people concerning *Tauhid*, the Hereafter and the Prophethood, and to invite them to all these three realities. The disbelievers of Makkah, when they talked of the Holy Prophet in private, said to one another, "This person is forging strange things sometimes he gives news of what will happen after death. He says: when you have become dust, you will be called to render your accounts, and there will be Hell and Heaven. Sometimes he says: these gods and goddesses and saints are nonentities: One God alone is the Deity. And sometimes he says: the discourses which I recite are not my own but Allah's Word. All these are strange things which he presents. "The answer to these doubts and misgivings forms the theme and subject matter of this Surah.

In this connection, the disbelievers have been told: "Most certainly it is Allah's Word, which has been sent down in order to arouse a people who are sunk in heedlessness, being deprived of the bounties and blessings of Prophethood. How can you call it a fabrication when its having been sent dawn from Allah is manifest and self evident?"

Then, they have been asked, "Use your common sense and judge for yourselves which of the things presented by the Quran is strange and novel? Look at the administration of the heavens and the earth: consider your own creation and structure. Don't these things testify to the teaching which this Prophet is presenting before you in the Quran? Does the system of the universe point to *Tauhid* or to *shirk*?

When you consider this whole system and your own creation, does your intellect testify that the One Who has given you your present existence, will not be able to create you once again?"

Then a scene of the Hereafter has been depicted, the fruits of belief and the evil consequences of disbelief have been mentioned and the people exhorted to give up disbelief even before they meet their doom and accept the teaching of the Quran, which will be to their own advantage in the Hereafter.

Then they have been told: It is Allah's supreme Mercy that He does not seize man immediately for his errors to punish him finally and decisively but warns him beforehand by afflicting him with small troubles and hardships and calamities and losses and strokes of misfortune so that he may wake up and take admonition.

Then it is said: "This is not the first and novel event of its kind that a Book has been sent down upon a man from God. Before this the Book had been sent upon Moses also, which you all know. There is nothing strange in this at which you should marvel. Be assured that this Book has come down from God, and note it well that the same will happen now as has already happened in the time of Moses. Leadership now will be bestowed only on those who will accept this Divine Book. Those who reject it shall be doomed to failure."
Then the disbelievers of Makkah have been admonished to the effect: "See the end of the doomed communities of the past by whose ruined habitations you pass during your trade journeys. Will you like to meet the same doom yourself? Do not be deluded by the apparent and superficial. Today you see that no one is listening to Muhammad (upon whom be Allah's peace) except a few young men and some slaves and poor men, and he is being made the target of curses and ugly remarks from every side. From this you have formed the wrong impression that his mission will fail. But this is only a deception of your eyes. Don't you see the phenomenon in your daily life that a land previously lying absolutely barren starts swelling with vegetation and plant life everywhere just by a single shower of the rain though before this no one could ever imagine that under the layers of its soil there lay hidden such treasures of greenery and herbage?"
In conclusion, the Holy Prophet has been addressed to the effect: "These people mock at what you say and ask as to when you will attain this decisive victory. Tell them: when the time comes for the final judgment regarding you and us, believing then will not profit you at all. If you have to believe, believe now. But if you intend to await the final judgment, then await it as you please."

Bevezetés az Asz-Szadzsda (Leborulás) Szúrához

Sayyid Abul Ala Maududi - Tafhim al-Qur'an – A Korán Jelentése c. munkája nyomán

Elnevezés

A Szúra elnevezése a 15. versben található Szadzsda (Leborulás) szóból ered.

A kinyilatkoztatás ideje

Úgy tűnik, hogy a szúra a Mekkai időszak kezdeti szakaszában nyilatkoztatott ki. Még nem esik szó elnyomásról, üldöztetésről, ami a későbbi Mekkai Szúrákra jellemző.

Témakörök

A Szúra felhív a Tauhidra (Monoteizmus), bizonyságot ad a Túlvilágról és el akarja fogadtatni a Próféciát, mint Igazságra szólító küldetést. A Mekkaiak nem tudták hová tegyék a Próféta szavait. Így beszélgettek egymás között: „Ez az ember furcsa dolgokat mond. Olyasmiről beszél, hogy van élet a halál után. Azt állítja, hogy ha por leszünk, végelszámolásra szólítanak minket, majd vagy a Pokolba, vagy a Mennyországba kerülünk. Olyat is mond, hogy az isteneknek, istenségeknek, szenteknek nincs jelentőségük, mert csak Egyetlen Isten van. Azt állítja, hogy amit mond, az nem saját szava, hanem Allahé." A Szúra, ezekre a felvetésekre ad feleletet.
A hitetlenek felé ez az üzenet: „Bizonyos, hogy Allah Szavának fel kell ráznia az embereket a nemtörődömségből, hiszen megfosztották magukat a Prófécia által terjesztett kegytől és áldástól. Ami itt ál, nem mesterséges, nem kitalálás. Allahot jeleníti meg minden szó és Jel."
Majd elhangzik egy kérés feléjük: „Használd saját megérzéseidet, ítélj magad, hogy ami a Koránban áll, az különös, vagy egy novella? Tekints az Egek és a Föld összerendezettségre, Nézz saját teremtésedre, felépítésedre. Ez mind nem a Korán igazságát igazolja tán, ami ezekről beszél? A Természet mit igazol vissza, a Tauhid, Monoteizmus szerinti Teremtést, vagy a bálványimádást? Ha az egész rendszert és saját teremésedet veszed figyelembe, hogy látod saját logika alapján, tud-e még egyszer ilyet teremteni az, Aki egyszer már megteremtette ezt?
A hit gyümölcsei és a hitetlenség kínjai nem itt érnek be, hanem a Túlvilágon. Ezért az embereknek még időben fel kell hagyniuk az Evilági létben való gondolkodással és meg kell ismerkedniük a Korán tanításaival, ami a Túlvilági boldoguláshoz nyit utat.
Allah Megbocsájt. Sohasem sújt le a bűnösre akkor, amikor gaztetteit elköveti. Figyelmezteti, haladékot ad, hátha megbánja és jó útra tér. Csak a haladék lejártával veszi elő azokat, akik nem voltak hajlandók útjára lépni.
Majd így szól: „Ez nem az első az Isten által leküldött Könyvek közül, mit meséknek néztek. Hasonló Könyvet kapott Mózes is, amit tudtok. Semmi olyan nincs ebben, ami miatt csodálkozni kellene. Ez a Könyv is Istentől jött, de jegyezzétek meg jól, ha ennek fogadtatása is hasonló, akkor veletek is az fog történni, mint Mózes népével. Aki ezt az Igazságot elfogadja, üdvözül, aki nem, annak sorsa kínszenvedés"
Mekka hitetlenjeit így intik: „Nézzetek a végzetes sorsú nemzedékekre előttetek, kiknek romjai között haladtok el, mikor karavánotokkal arra vezet utatok! Szeretnétek-e hasonló sorsra jutni? Ne ejtsen ámulatba mai tündöklésetek. Ma néhány fiatalon, rabszolgán és szegényen kívül senki sem figyel Mohammedre (béke reá), míg ő céltáblája élceiteknek, gúnyolódásaitoknak és átkaitoknak. Rossz ítéletet mondotok, ha azt hiszitek, hogy küldetése elbukik. Szemeitek becsapnak titeket. Nem látjátok-e a kopár vidéket, mire, ha esővíz hull, dús növényzet telepszik meg rajta? Ezelőtt pedig senki sem gondolta volna, hogy egyáltalán ott élet lehetséges?"
A Próféta ehhez hasonló bíztatást kap: „Az emberek kigúnyolnak és kérdeznek, mikor leszel győzedelmes. Mondd nekik: ha a végítélet eljön köztetek és köztünk, az nem szolgálja majd a ti javatokat. Ha hinni akartok, most higgyetek. Ha a végítéletre akartok várni, hát várjatok."

32. As-Sajda

THE PROSTRATION, WORSHIP, ADORATION

Total Verses: 30
Revealed At: Makka

32. Asz-Szadzsda

LEBORULÁS

Összes vers: 30
Mekkai kinyilatkoztatás

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

In the name of God, Most Gracious, Most Merciful

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

الم ﴿١﴾

1. A. L. M.

1. *Alif. Lam. Ra.*

تَنزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾

2. (This is) the Revelation of the Book in which there is no doubt,- from the Lord of the Worlds[1].

2. *(Ez a) Könyv kinyilatkoztatása, miben semmi kétség, a Világok Urától[1].*

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَاهُم مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣﴾

[1] By the time of the holy Prophet the earlier Books of Revelation had been corrupted, by human ignorance or selfishness or fraud, or misinterpreted, or lost altogether. There were sects violently disputing with each other as to their true meaning. Such doubts had to be set at rest, and they were set at rest by the revelation of the Quran. The Quranic inspiration came direct from Allah, the Lord of the Worlds, and did not consist merely of human conjectures or a reconstructed philosophy, in which there is always room for doubt or dispute. Cf. also 2:2.

A Próféta idejére a korábbi Szentírások már nem voltak meg eredeti formájukban, aminek sok oka van. Visszavezethető tudatlanságra, önzésre, csalásra, félreértelmezésekre, érdekekre, vagy elvesztek. Ez így egyszerre mind közrejátszott. Szekták folytattak egymás közt erőszakos, olykor véres vitákat arról, mi lehetett az eredeti jelentés. Ezeket a kétségeket oszlatta el a Korán. A Korán inspirációja egyenesen Allahtól, a Világok Urától jött és nem emberi sejtést, összetákolt filozófiát jelenít meg, melyben ott rejtőzhet a kétség és vita lehetősége. Lásd szintén 2:2.

3. Or do they say, "He has forged it"? Nay, it is the Truth from thy Lord, that thou mayest admonish a people to whom no warner has come before thee: in order that they may receive guidance[2].

3. Vagy mondták: „Kitalálta azt?" Mi több! Ez az Igazság, ami Uradtól való. hogy figyelmeztesd általa a népet, kikhez előtted nem jött figyelmeztető, hátha tán jó útra térnek[2].

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُم مِّن دُونِهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٤﴾

4. It is Allah Who has created the heavens and the earth, and all between them, in six Days, and is firmly established on the Throne (of Authority): ye have none, besides Him, to protect or intercede (for you): will ye not then receive admonition[3]?

4. Allah az, Ki hat nap alatt teremtette meg az Egeket, a Földet és mi a kettő közt van, majd elhelyezkedett a Trónuson. Nincs Rajta kívül számotokra sem Oltalmazó, sem Közbenjáró, hát nem száltok magatokba[3]?

يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿٥﴾

---

[2] The force of "or" (am in Arabic) is that the only alternative to the acceptance of the Book as a divine revelation is the supposition that it was a forgery by the holy Prophet. But the supposition is absurd on the face of it: because; - the Quraish, his critics, knew him to be an honest and truthful man; - he was unlettered, and such a Book would have been beyond his powers as a simple unlettered Arab, unless Allah inspired it; and - there was a definite reason for its coming as it did, because the Arabs had received no Messenger before him and Allah has sent Messengers to every nation.

A mondat „vagy" szóval kezdődik, ami magában rejti a kétséget, a feltételezést, hogy amivel a Próféta állt elő, mint isteni kinyilatkoztatás, az egyszerű kitaláció. Ez a feltételezés abszurd, mert: 1. Quraish ismerte a Prófétát, tudták milyen becsületes, egyenes és igazmondó. 2. A Próféta írástudatlan volt, ezért egy ilyen Könyv meghaladta volna az ő emberi képességeit. Más, mint inspiráció, nem jöhet szóba. 3. Oka volt annak, hogy Allah őt küldte és pont ide, ugyanis Arábiába még előtte nem érkezett Próféta. Márpedig Allah minden néphez küldött Prófétát.

[3] Six Days: See 7:54. The "Day" does not mean a day as we reckon it. viz., one apparent course of the sun round the earth, for it refers to conditions which began before the earth and the sun were created. In verse 5 below, a Day is compared to a thousand years of our reckoning, and in 70:4 to 50,000 years. These figures "as we reckon" have no relation to "timeless Time", and must be taken to mean very long Periods, or Ages, or Eons. See further 41:9-12,

Hat Nap: Lásd 7:54. Egy „Nap" nem jelent emberi értelemben vett napot, ahogy mi számoljuk. Tehát nem a Föld egy saját tengelye körül megtett forgásáról van szó. Az 5. versben azt találjuk, hogy egy nap felér ezer évvel abban a rendszerben, ahogy az ember számon tartja. A 70:4-ben pedig 50.000 év egyenlő egy nappal. Ezek az adatok nem mérvadók, főleg nem emberi mértékkel, akkor, ha az"időtlen idő" kategóriájában próbáljuk meghatározni az idő hosszát. Egyszerűen egy hosszú időszakot kell elképzelni, ami lehet földtörténeti kor, periódus, talán évmilliók? Lásd szintén 41:9-12.

5. He rules (all) affairs from the heavens to the earth: in the end will (all affairs) go up to Him, on a Day, the space whereof will be (as) a thousand years of your reckoning[4].

5. Ő vezérel (minden) dolgot az Égből a Földre, majd (azok) Hozzá szállnak fel a Napon, minek mértéke ezer év úgy, ahogy ti számoljátok[4].

ذَلِكَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦﴾

6. Such is He, the Knower of all things, hidden and open, the Exalted (in power), the Merciful;-

6. Ez Ő, Ismerője a Láthatatlannak és Láthatónak, a Nagyszerű, a Kegyelmes,-

الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنسَانِ مِن طِينٍ ﴿٧﴾

7. He Who has made everything which He has created most good: He began the creation of man with (nothing more than) clay[5],

7. Aki mindent a legjobbnak teremtett, hozzákezdett az ember megteremtéséhez agyagból[5],

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِن سُلَالَةٍ مِّن مَّاء مَّهِينٍ ﴿٨﴾

8. And made his progeny from a quintessence of the nature of a fluid despised[6]:

8. Majd megtette leszármazottait egy csepp lenézett vízből[6],

---

[4] Our Day may be a thousand or fifty thousand years, and our years in proportion. In the immense Past was Allah's act of creation: it still continues, for He guides, rules, and controls all affairs: and in the immense Future all affairs will go up to Him, for He will be the Judge, and His restoration of all values will be as in a Day or an Hour or the Twinkling of an eye; and yet to our ideas it will be as a thousand years!

Egy napunk lehet ezer év, vagy ötvenezer, egy évünk pedig ezzel arányos. A végtelen Múltban Allah volt a Teremtő, ma is az, emellett megalkotta a szabályszerűséget, ami szerint a világ működik. Mindenek felett őrködik, és kontrollál. A végtelen Jövőben minden Hozzá tér meg. Ő minden elbírálója a Napon, vagy Órában, vagy egy szempillantásnyi idő alatt, ami a mi számításunk szerint ezer év!

[5] Allah's creation in itself is good: it is beautiful, in proper proportions, and adapted for the functions it has to perform. Man is asked to contemplate his own humble beginning. His material body (apart from life) is a piece of earth or clay, which is another term for primeval matter. Matter is therefore the first stage, but even matter was not self-created. It was created by Allah.

Allah teremtése születésénél fogva jó. Tökéletes arányosság, szépség, funkcióhoz adaptált felépítés jellemzi. Az ember teremtése is ebbe a rendszerbe illeszkedik. Anyagi része a por, vagy agyag, ami ősi szubsztancia. Minden az anyag teremtésével kezdődött, mert az anyag nem önmagát hozta létre, hanem Allah teremtette.

[6] Then comes life and the reproduction of life. We are still looking at the purely physical aspect, but it is now a stage higher; it is an animal. Its reproduction is through the sperm or semen. It is a living cell or cells, summing up so much ancestral life-history. Cf. 23:12,

Élet keletkezik, ami reprodukálja önmagát. Egyszerű fizikai stádiumban vagyunk, ami egy magasabb fokozatba lépett. Még állat, melynek reprodukciója egy sejtből, a spermából indul ki. Ez egy élő sejt, ami önmagában összegzi az összes ős élettörténetét. 23:12.

ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِن رُّوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٩﴾

9. But He fashioned him in due proportion, and breathed into him something of His spirit. And He gave you (the faculties of) hearing and sight and feeling (and understanding): little thanks do ye give[7]!

9. Majd alakra formálta azt és belelehelt az Ő lelkéből. Megtette számotokra a hallást, látást és az érző (értő) szíveket. Kevés az, mit megköszöntök[7]!

وَقَالُوا أَئِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَئِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ هُم بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ﴿١٠﴾

10. And they say: "What! when we lie, hidden and lost, in the earth, shall we indeed be in a Creation renewed? Nay, they deny the Meeting with their Lord[8].

10. Mondták: „Még úgy is a megújult teremtés (része) leszünk, hogy tévelyedettek vagyunk a Földön?" Mi több! Ők az Urukkal való találkozót tagadják[8].

قُلْ يَتَوَفَّاكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَى رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾

11. Say: "The Angel of Death, put in charge of you, will (duly) take your souls: then shall ye be brought back to your Lord[9]."

11. Mondd: „A halál Angyala, aki értetek felel, eljön lelketekért, majd Uratokhoz vezet visszautatok[9]."

---

[7] The third stage is indicated by "fashioned him in due proportion". Cf. 15:29. After fertilization of ovum by the sperm, an individual life comes into existence, and it is gradually fashioned into shape, its limbs are formed; its animal life begins to function; all the beautiful adaptations come into play. The fourth stage here mentioned is that of distinctive Man, into whom Allah's spirit is breathed. Then he rises higher than animals.

A harmadik stádium: „alakra formálás". 15:29. Miután a sperma megtermékenyíti a petesejtet, elindul az individuális élet. Alakot ölt, kialakulnak tagjai, szervei, állati funkciói működni kezdenek, gyönyörű adaptációk jönnek létre. A negyedik stádiumban ebből úgy lesz ember, hogy Allah saját lelkéből lehel bele. Ettől a pillanattól válik el az állatvilágtól.

[8] 13:5. It has been the cry of Materialists and Skeptics through the ages not only to bound their horizon with this brief life, but to deny dogmatically that there can be a future life. Though this is against the professed principles of Skeptics, in practice they take up that attitude. Here "they" refers to those "who give little thanks" to Allah, mentioned in the last verse. The argument used against them is: if Allah can produce such a wonderful creation the first time, why can He not make it again? That points to the possibility: our own general inner hope and expectation of a future life, coupled with Faith in Allah's work, is the ground of our certainty.

13:5. A materialisták és szkeptikusok állandó szívbántalma minden korban az, hogy látókörüket e rövid élethez kötik, mivel tagadják a jövő élet lehetőségét. Ők azok, akik az előző versben: akik keveset köszönnek meg. Az érvek most ellenük szólnak: Ha Allah ilyen gyönyörű világot tud teremteni, akkor miért ne ismételhetné ezt meg? Ha pedig megismétli, akkor számunkra is ott a remény egy jövőbeni életre. Ehhez az szükséges, hogy bizonyossággal higgyünk Allah munkájában, Tervében.

[9] If death is certain, as it is, and this life by itself in no way satisfies our instincts and expectations, we may be sure that the agency which separates our soul from our body will bring us into the new world.

Ha a halál bizonyos, ezért tudnunk kell, hogy életünk nem ösztöneink kielégítésére való. Biztosak lehetünk benne, ha lelkünket elválasztják egy napon testünktől, akkor egy új világ veszi kezdetét.

وَلَوْ تَرَى إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُو رُؤُوسِهِمْ عِندَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ﴿١٢﴾

12. If only thou couldst see when the guilty ones will bend low their heads before their Lord, (saying:) "Our Lord! We have seen and we have heard: Now then send us back (to the world): we will work righteousness: for we do indeed (now) believe[10]."

12. Ha látnád, amint a bűnösök (majd) leszegik fejüket Uruknál (mondván): „Urunk! Láttunk és hallottunk. Küldj minket vissza (a világra) és mi jókat cselekszünk, mert mi (most már) bizonyosak vagyunk[10].”

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدَاهَا وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٣﴾

13. If We had so willed, We could certainly have brought every soul its true guidance: but the Word from Me will come true, "I will fill Hell with Jinns and men all together[11]."

13. Ha akartuk volna, minden léleknek elhozhattuk volna Útmutatását, de a Szó beteljesül Tőlem: „Bizony, megtöltöm a Poklot Dzsinnekkel és emberekkel mind[11].”

فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاء يَوْمِكُمْ هَذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

14. "Taste ye then - for ye forgot the Meeting of this Day of yours, and We too will forget you - taste ye the Penalty of Eternity for your (evil) deeds!"

14. „Ízleljétek meg, miáltal elfeledtétek, e Napotok találkozóját és Mi (is) elfeledünk titeket. Ízleljétek meg az Örökkévalóság Büntetését azáltal, mit tettetek.

---

[10] In life on the new plane, there will be no room for deception or self-deception. The most hardened sinner will see the truth and the justice of the Day of Account. He will wish he could be sent back, but it will be too late. The world as we know it will have already passed away.

Az élet egy másik térben zajlik majd, ahol nem lesz lehetőség ámításra és önámításra. A Számvetés Napján a legelvetemültebb gaztevő is fogja látni az igazságot. Akkor majd azt kívánja, hogy visszaküldjék az életbe, de már késő lesz. Akkorra már nem lesz világ.

[11] 11:119 and 7:18, and see last note. Jinns are the evil spirits that tempt men, and the men who will suffer punishment will be those who have succumbed to their temptations.

11:119 és 7:18, valamint az utolsó komment. A Dzsinnek gonosz lelkek, akik megkísértik az embert. Büntetésben részesülnek, ahogy az emberek is, akik felültek a kísértésnek.

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ * ﴿١٥﴾

15. Only those believe in Our Signs, who, when they are recited to them, fall down in adoration, and celebrate the praises of their Lord, nor are they (ever) puffed up with pride[12].

15. Azok hisznek Áyáinkban, kik, ha recitálják nekik azokat, leborulva (földre) ereszkednek, zengik Uruk dicséretét és ők nem gőgösek[12].

تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿١٦﴾

16. Their limbs do forsake their beds of sleep, the while they call on their Lord, in Fear and Hope: and they spend (in charity) out of the sustenance which We have bestowed on them[13].

16. Tagjaik kikívánkoznak a nyugvóhelyekről, Urukat szólítják félve, reménykedve és áldoznak abból, mit Mi gondviselésül juttattunk nekik[13].

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاء بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

17. Now no person knows what delights of the eye are kept hidden (in reserve) for them - as a reward for their (good) deeds.

17. Nem tudja a lélek, mily szemet gyönyörködtető (dolgok) maradnak rejtve előlük jutalomként azért, mit tesznek.

أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا لَّا يَسْتَوُونَ ﴿١٨﴾

18. Is then the man who believes no better than the man who is rebellious and wicked? Not equal are they.

18. Olyan-e az, ki hisz, mint ki züllött? Ők nem egyenlők.

---

[12] "In adoration": Sujjadan, or in a posture of prostration, expressive of deep humility and faith. This is the keyword of the Surah, which bears the title of Sajdah. All the Signs of Allah lead our thoughts upwards towards Him, and when they are expounded, our attitude should be one of humble gratitude to Allah. At this passage it is usual to make a prostration.

„Leborulva”: Szudzsadan, a hittel szembeni alázat kifejezése. Ez a Szúra címadó szava. Allah Jelei, gondolatainkat Felé irányítják. Ha azok értéssel telítődnek, magatartásunk alázatossá válik Allah iránt. Ennél a résznél a Korán olvasásakor le kell borulni.

[13]Commentators specially refer this to Prayers called Tahajjud, which are offered after midnight in the small hours of the morning, in twelve rak'at.

A kommentátorok ezt a részt a Tahaddszud imára való utalásnak értelmezik, melyet éjfél után tizenkét Rakaatban (imaegységben) mutatnak be.

أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَى نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

19. For those who believe and do righteous deeds are Gardens as hospitable homes, for their (good) deeds.

19. Azok, kik hisznek, jókat cselekszenek, Kertek az ő hajlékuk szállásként azért, mit tettek.

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذِي كُنتُم بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٠﴾

20. As to those who are rebellious and wicked, their abode will be the Fire: every time they wish to get away therefrom, they will be forced thereinto, and it will be said to them: "Taste ye the Penalty of the Fire, the which ye were wont to reject as false."

20. Azok, kik züllöttek, hajlékuk a Pokol. Mindannyiszor, ha ki akarnak jönni belőle, visszavetik őket abba. Mondva lesz nekik: „Ízleljétek meg a Pokol Büntetését, amit meghazudtoltatok."

وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَى دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢١﴾

21. And indeed We will make them taste of the Penalty of this (life) prior to the supreme Penalty, in order that they may (repent and) return[14].

21. Mi majd megízleltetjük velük a közeli (Evilági) Büntetést, még a nagy (Túlvilági) Büntetés előtt, hátha tán visszatérnek[14].

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ ﴿٢٢﴾

22. And who does more wrong than one to whom are recited the Signs of his Lord, and who then turns away therefrom? Verily from those who transgress We shall exact (due) Retribution[15].

22. Ki bűnösebb annál, mint az, ki ha Ura Áyáira emlékeztetik, elfordul azoktól? Mert bizony, Mi megtoroljuk a gaztevőket[15].

---

[14] The final Penalty is to come in the Hereafter. There is no doubt about it. But before it comes, a minor Penalty comes in this very life. It may be in some kind of misfortune, or it may be in the pangs of a tortured conscience or secret sorrow. But this minor Penalty may be really a mercy, as it gives them a chance of repentance and amendment.

A végső Büntetés a Túlvilágon jön el. Ehhez nem fér semmi kétség. De még ezelőtt, ebben az életben is várható „kis" büntetés, ami lehet szerencsétlenség, lelkiismeret furdalás, titkos bánat, stb. Ez a kis büntetés valójában áldás, mert emlékeztethet a megbánásra és az életvitel módosítására.

[15] The worst and most hardened sinner is the man to whom Allah's Signs are actually brought home and who yet prefers Evil and turns away from the Light of Allah. The Signs may be - in the words and guidance of a great Teacher or in some minor sorrow or warning, which he disregards with contumely. Or - it may be in a catastrophic blow to his conscience, which should open his eyes, but from which he deliberately refuses to profit.

Elvetemült az, akinek Allah Jeleit, Áyáit házhoz hozzák és ennek ellenére a Sátán útját választja, elfordulva Allah világosságától. A Jelek lehetnek: 1. Egy nagy Tanító szavai, útmutatása, melyeket arcátlanul figyelmen kívül hagy. 2. Egy lelki roppanás, döbbenet mely felébreszti lelkiismeretét, felnyitja szemeit és ebből sem tanul.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُن فِي مِرْيَةٍ مِّن لِّقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٢٣﴾

23. We did indeed aforetime give the Book to Moses: be not then in doubt of its reaching (thee): and We made it a guide to the Children of Israel[16].

23. Megadtuk Mózesnek a Könyvet. Ne legyen kételyed afelől, hogy az elér (téged). És mi megtettük azt Útmutatásként Izrael fiainak[16].

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٢٤﴾

24. And We appointed, from among them, leaders, giving guidance under Our command, so long as they persevered with patience and continued to have faith in Our Signs[17].

24. Mi addig tettünk meg közülük elöljárókat, kik parancsolásunk által adtak Útmutatás, míg állhatatosak és Áyáinkban bizonyosak voltak[17].

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٥﴾

25. Verily thy Lord will judge between them on the Day of Judgment, in the matters wherein they differ (among themselves)

25. Mert bizony, Urad fog ítélni köztük a Feltámadás Napján abban, miben különböztek.

---

[16] "The Book" is not here coextensive with Revelation. Moses had, revealed to him, a Law, a Shariah, which was to guide his people in all the practical affairs of their life. Jesus, after him, was also inspired by Allah: but his Injil or Gospel contained only general principles and not a Code or Shariah. The holy Prophet was the next one to have a Shariah or "Book" in that sense: for the Quran contains both a Code and general principles. This Surah is a Makkan Surah. The Code came later in Madinah. But he is given the assurance that he will also have a Code, to supersede the earlier Law, and complete the Revelation of Allah.

A Könyv itt nem a kinyilatkoztatással azonos terjedelmű és értelmű írást, hanem a Mózesnek adott Shariya Törvényt jelenti, hogy vezetni tudja népét a mindennapi élet praktikumaiban. Utána Jézus is kapott Írást, az Evangéliumot, ami általános narratíva, nem Törvénykönyv, vagy Shariya. A következő a Próféta, aki számára a kinyilatkoztatás, a Korán egyszerre Shariya, Törvénykönyv és általános narratíva. Ez a Szúra még Mekkában nyilatkoztatott ki. A Törvénykönyv később, Medinában érkezett. Itt biztosítékot ad Allah arra, hogy a Törvénykönyv meg fog érkezni, amivel a korábbi törvények felülíródnak és a korábbi kinyilatkoztatások kompletté, teljessé válnak.

[17] The series of Judges, Prophets, and Kings in Israel continued to give good guidance, in accordance with Allah's Law, as long as the people continued in Faith and Constancy (persevering patience). When that condition ceased, Allah's grace was withdrawn, and the people broke up into wrangling sects

Amíg az emberek megélték hitüket, állhatatosak voltak, a Bírák, Próféták és Királyok sora jó Útmutatással vezették a népet, Allah Törvénye szerint. Amikor ez a feltétel nem teljesült többet, Allah megvonta kegyét és az emberek egymással civakodó szektákká lettek.

أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِهِم مِّنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاكِنِهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ أَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٦﴾

26. Does it not teach them a lesson, how many generations We destroyed before them, in whose dwellings they (now) go to and fro? Verily in that are Signs: Do they not then listen[18]?

26. Nem ad tán számukra támpontot, hány nemzedéket pusztítottunk el előttük, kik lakhelyeiken jártak-keltek? Mert bizony, ebben vannak a Jelek, hát nem halljátok[18]?

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاء إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٧﴾

27. And do they not see that We do drive rain to parched soil (bare of herbage), and produce therewith crops, providing food for their cattle and themselves? Have they not the vision[19]?

27. Vagy nem látják-e, hogy Mi a kopár Földre vizet vezetünk, majd előhozzuk általa a terményt, miből jószágaik és ők maguk esznek? Tán nem látják[19]?

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾

28. They say: "When will this decision be, if ye are telling the truth[20]?"

---

[18] If a nation gone astray could only learn from the history of earlier nations that were destroyed for their evil! They could see vestiges of them in their daily goings to and fro: the Jews could see vestiges of the Philistines, Amalekites, etc. in Palestine, and the pagan Arabs, of the 'Ad and Thamud in Arabia

Ha egy nép tévelyeg, sokat tanulhat a letűnt civilizációk történelméből, kiket saját hibáik, bűneik vittek kárhozatba. Egykori épületeik romjai, mementóik itt vannak velünk, naponta elmegyünk mellettük. A Zsidók láthatták a Filiszteusok, Amalekiták, stb. romjait, ahogy a pogány Arabok Aád és Thamud népeinek emlékeivel éltek együtt Arábiában.

[19] Again, as in the last verse, there is an easy transition from the physical to the spiritual. In physical nature there may be parched soil, which is to all intents and purposes dead. Allah sends rain, and the dead soil is converted into living land producing rich crops of fodder and corn, nuts and fruits, to satisfy the hunger of man and beast. So in the spiritual world. The dead man is revivified by Allah's grace and mercy, through His Revelation. He becomes not only an asset to himself but to his dependents and those around him.

A fizikai valóról a spirituálisra váltunk. A fizikai valót a kopár, látszólag terméktelen táj jelenti, amire Allah vizet küld és a holt talaj élettel telítődik. Különféle gyümölcsök, zöldségek teremnek, érik a gabona, mogyoró, dió, szezám, mik az emberek és állatok étvágyát csillapítják. A spirituális világ is hasonló. A halott lélek feléled Allah Revelációjától. Nem csak ő boldogul általa, de saját családja, környezete is boldogulást nyer tőle.

[20] The Unbelievers may say: "If all this which you say is true, tell us when this final decision between right and wrong will come about." The answer is: "If you mean that you will postpone your repentance and reform till then, it will be no use: it will be too late for repentance, and no respite will be granted then: this is the Respite, and this is your chance."

A hitetlenek így szólnak: „Ha mindez igaz, akkor mikor hoznak végső döntést jóról és rosszról?” A válasz: „Ha ezalatt azt értitek, hogy a döntésig halogatjátok megbánásotokat és megjavulásotokat, akkor nincs értelme várakozni. Túl késő lesz akkor megbánást fogadni és változtatni. Erre most van itt idő, ez az utolsó esélyetek.”

28. *Mondják: „Mikor lesz ez a döntés, ha igazat szóltok[20]?”*

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٢٩﴾

29. Say: "On the Day of Decision, no profit will it be to Unbelievers if they (then) believe! nor will they be granted a respite."

29. *Mondd: „A Döntés Napján nem használ (akkori) hite azoknak, kik tagadnak és haladékot sem kapnak!”*

فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانتَظِرْ إِنَّهُم مُّنتَظِرُونَ ﴿٣٠﴾

30. So turn away from them, and wait: they too are waiting[21].

30. *Fordulj el tőlük és várj, ők is várnak[21].*

[21] Read 6:158. There it is said to the Unbelievers: "Wait ye: we too are waiting." Here the Righteous one is told: "Wait (thou): they too are waiting." The reversal of the order is appropriate: in each case the person (or persons) addressed is mentioned first. Cf. also 7:71.

Lásd 6:158. A hitetleneknek ezt mondják: „Várjatok, mi is várunk.” Itt a jóravalónak mondják: „Várj, ők is várnak!” A fordított sorrend illeszkedik: minden oldal számára elhangzik a közlés. Lásd szintén 7:71.